

[Christmas Møller.]

Vi har faaet stort set en Forlængelse af den Valutalov, Regeringen fik forærende i 1932. Vi faar en Prisaftalelov, som kan fastsætte Indtægtsniveauet paa en lang Række Omraader, og som i hvert Fald, stærkt udnyttet, kan give Regeringen Mulighed for et meget stærkt Indgreb i det private Erhvervsliv. Vi har faaet en Lov, som fastsatte Lønningerne i det private Erhvervsliv mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Vi har faaet en Vedtagelse paa en lang Række af Omraader af tidligere Forslag, og Regeringen søger paa en Række Maader ved Lærlingelov og andet at gribe ind. Vi siger ikke, at der ikke paa det ene og det andet Omraade i det moderne Samfund skal gribes ind — det skal jeg komme til om et Øjeblik.

Jeg ønsker kun i denne Forbindelse at sige, at Regeringen har ikke haft Tanke for en stor Del af Befolkningen, som udfører et overmaade nyttigt Arbejde, nemlig den store Funktionærstand, og selv om vi naturligvis er klar over, at et Forslag, der forelægges paa dette Tidspunkt, ikke kan komme til Behandling i denne Samling, har mit Parti dog besluttet at forelægge et Forslag herom, og den højtærede Formand har sagt, at jeg rimeligvis maatte forelægge det i Morgen. Ikke for at et saa vigtigt Spørgsmaal skulde kunne afgøres paa kort Tid — det kan man jo kun, naar man er Regering, saa er der ikke Grænser for, hvad man kan jage igennem — men for at Spørgsmaalet kan ligge til Behandling og til Drøftelse og til den Overvejelse paa de forskellige Omraader, som er rimelig og naturlig.

Men hvad har Regeringens Politik været? Hvilken Besked har Offentligheden faaet om Regeringens Mening om, hvad der virkelig bør gøres? Ja, enhver ved, at ingen Besked er givet igennem de Forslag, som er fremsat; Lap paa Lap paa Regeringens hullede økonomiske Klædning har det været.

Og dog er Stillingen jo den, at man skulde synes, der i Dag som ingen Sinde krævedes en fast og klar Politik paa det økonomiske Omraade, den Handelspolitik til Eksempel, som den højtærede Regering vilde føre. De to vigtigste Personligheder i den Handelspolitik, der føres her i Landet, er jo den højtærede Udenrigsminister og Landbrugsraadets Formand, Venstres politiske Ordfører i Landstinget, Hr. Hauch. Har man Indtryk af, at de Herrer er enige? Har man Indtryk af, at de Herrer Meddelelser til Offentligheden stemmer sammen? Nej, man

har det stik modsatte Indtryk, og jeg synes i og for sig, at man her ved Afslutningen af Arbejdet maatte sige til begge de Herrer — jeg kan kun sige det til den højtærede Udenrigsminister —, om det egentlig ikke var passende, at man gav Offentligheden klar og bestemt Besked om de Divergenser, der har været Udenrigsministeren og Landbrugsraadets ledende Præsident imellem, f. Eks. angaaende Tysklandstraktaten. Var det ikke rimeligt, at vi fik Besked, saa vi kunde dømme, saa Offentligheden kunde dømme? Jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg siger ikke hermed, hvem jeg paa en eller anden Maade tror har Ret, jeg siger kun: Var det ikke rimeligt, da man i vide Kredse har den Tankegang, at vi kunde sælge for Snese af Millioner, for Hundrede Millioner Kroner flere Varer til Tyskland, om Udenrigsministeren var lidt forstandigere, end han er, var det ikke rimeligt, for Udenrigsministerens egen Skyld, om han redegjorde herfor? Jeg har tidligere sagt, at hvis man tog dette Spørgsmaal naturligt, vilde man gøre en eneste Ting, nemlig lade en af sine Meningsfæller i Landstinget spørge sig, hvordan dette Forhold var. Men da jeg nu ikke har nogen Magt til det, synes jeg, det er lige saa godt at begynde her, saa har man jo et Haab om, at det kan marchere over gennem Vandrehallen til den anden Talerstol her i Bygningen.

Jeg hører til dem, der tror, at man — jeg har nævnt det tidligere — maa gøre den økonomiske Situation for Danmark op saa alvorligt, som tænkes kan. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om Landbruget i Fremtiden og om, at Jordfordelingen her i Danmark ikke er meget anderledes end for hundrede eller halvandet Hundrede Aar siden. Det er jo ogsaa rigtigt, hvad enhver af os ved, at Udstykningen i Danmark er mindre end til Eksempel i Sverige. Men hvis jeg spørger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch: Under hvilke Vilkaar, økonomisk og materielt, tror man der leves i Sverige i Sammenligning med i Danmark? vil det ærede Medlem sikkert svare, at han vil foretrække vore Forhold. Jeg kunde ogsaa godt personlig følge det ærede Medlem et Stykke videre og sige, at det mindre, selvstændige Hjem har enorm Betydning for hele Landets Velfærd og for Kulturen i Landet, men det ærede Medlem vil jo ikke være uenig med mig i, at det afgørende maa være, om der er et økonomisk Grundlag, en økonomisk Basis for de Hjem, man eventuelt vil skabe. Det kan jo ikke nytte: saa store og indviklede disse Spørgsmaal vel er